

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Seriozii nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil.,
rândul cu litere garmond.

Nr. 217, 1915 M.

CONCURS.

Pentru patru burse (stipendii) vacante de câte 1000 coroane din *fundațiunea Trandafil*, și anume: trei din arhidieceza Transilvaniei și una din dieceza Caransebeșului, se publică concurs cu termin până la **7/20 August a. c.**

Cerurile de concurs sunt a se instrua cu următoarele documente:

a) Extras din matricula botezaților, pe care să fie indușă adevărînța parohului local, ori a protopresbiterului, că concurrentul aparține și acum bisericii gr.-or. române din mitropolie.

b) Certificat (atestat) de sâracie dela antistia comunală, vidimat de parohul local, ori de protopresbiterul concernent, despre starea materială și socială a concurrentului și a părinților săi.

c) Testimoniu școlastic din anul trecut școlar, cu nota generală «eminent», amăsurat dispozițiilor actului fundațional.

Concurrentul are să expună în cererea sa expres, dacă mai beneficiază de vreun stipendiu ori ajutor de undeva.

Cerurile sunt a se adresa și a se trimite Consistorului mitropolitan gr. or. român în Sibiu (Nagyszeben) până la terminul fixat.

Sibiu, 17/30 Iulie 1915.

Consistorul mitropolitan.

Nr. 6446 Școl.

CONCURS.

Cu finea anului școlar 1914/1915 au devenit vacante următoarele stipendii:

1. Fondul Moga:

Trei (3) stipendii câte de una mie (1000) coroane pentru tineri, cari studiază la universitate filosofia sau drepturile.

La conferirea stipendiului se prefer «ceteris paribus» competenții din neamul fundatorului.

2. Fundațiunea Francisc Iosif:

Patru (4) stipendii câte de una sută (100) coroane pentru tineri, cari studiază și sunt lipsiți de mijloace.

3. Fundațiunea Cologea:

Un (1) stipendiu de una sută (100) coroane pentru tineri cari studiază și sunt lipsiți de mijloace.

La conferirea stipendiului se prefer «ceteris paribus» tineri din opidul Abrud, apoi peste tot cei din munții apuseni.

4. Fundațiunea Peioviciu:

Un (1) stipendiu de una sută (100) coroane pentru tineri, cari studiază.

In scopul conferirii acestor stipendii se publică concurs cu termin de **30 de zile** dela prima publicare în ziarul «Telegraful Roman».

Cerurile de concurs sunt a se trimite la Consistorul arhidicezan cu următoarele documente în original:

1. Extras din matricula botezaților,
2. Testimoniu școlar,

3. Testimoniu despre starea avei părinților,
4. Alte documente recomanda-toare.

Sibiu, din ședința consistorului arhidicezan, ca senat școlar, ținută la 9 Iulie 1915.

Consistorul arhidicezan.

Evenimentele istorice de astăzi.

Privite în lumina sufletească a poporului nostru.

De Iosif Gombos, preot.

II.

Am cunoscut într'un ziar străin, nu de mult, istoria unui soldat român din munții Rodnei. Soldatul de curând înrolat nu putuse încă afla, care e cauza răsboiului actual. Trupa la care aparținea, înainta spre inimic. Soldatul român mergea în rând cu ceilalți camerazi, mână帖 parca numai de simțul de disciplină înăscut în sufletul românesc: nici buzia disposiție, nici cântecele și glumele camerazilor lui maghiari, ba nici cuvintele însoțitoare ale superiorilor lui, nu-l puteau înviora, nu-l puteau entuziasma.

In fine sosiră pe plaiurile Bucovinei, cunoscute lui încă dinaintea răsboiului. Satele mai nainte înfloritoare acum erau devastate, casele și averile țărănilor nimicite, de-își plângea inima văzând atâtă pustiure și barbarism.

Secretul ce nu-l putea afla soldatul nostru acum i se descoperi în toată golătatea sa; sufletul lui s'a luminat și convins, că adevărul și dreptatea, prin urmare moralul, e pe partea armatei noastre! Din acel moment soldatul român se transformă cu totul, deveni un adevărat erou; prin curajul, prin vitejia sa, prin buna disposiție a sufletului său puse în urmire nu numai pe superiori, ci și pe camerazii lui.

Iată unul din tipurile caracteristice ale soldatului român, iată sufletul poporului român din Ungaria.

Prin urmare, în fața evenimentelor istorice ce decurg, poporul nostru scrutează în deosebi să afle, dacă adevărul divin și dreptatea e pe partea țării și a armatei noastre, sau pe partea contrarilor, dacă moralul ne sprijinește pe noi, sau pe inimicul nostru?

Partea aceea a poporului nostru, care a avut cunoștință despre tragedia dela Sarajevo, întâmplată la 28 Iunie n. 1914, dela început, iar alții, întocmai ca soldatul nostru din munții Rodnei, mai târziu, pe câmpul de luptă, s'au putut convinge, că moralul, care singur poate da tărie și curaj poporului nostru și poate să-i învoireze și entuziasmeze sufletul, e pe partea țării și armatei noastre. Da, s'a convins, că armata noastră în realitate luptă pentru a pedepsii o crimă păcătoasă.

Constatarea acestui adevăr a înălțit și va înălțzi inimile, va entuziasma sufletele fiilor poporului nostru, ca să lupte până la sfârșit cu îndărjire contra inimicului. Poporul

nostru, îndemnat de sentimentul seu moral, crede și e convins, că fiind adevărul și dreptatea pe partea armatei noastre, însuși bunul Dumnezeu e cu noi, și din acest răsboiu numai biruiti putem ești. Da, poporul nostru e convins, că fiii sei, atunci când au plecat de lângă vatrele lor, au plecat nu numai spre a apăra tronul, patria și prestigiul ei, ci pentru a apăra adevărul și dreptatea, a apăra moralul, contra unor făcători de rele.

Poporul nostru, neinfecat până acum de feliurite boale moderne, care tâmpesc sentimentul religios - moral, poporul nostru, înzestrat cu o psihologie sănătoasă, face următoarea poartă asemănare a răsboiului cu furtuna: Precum e de necesară furtuna, spre a curățî atmosfera de ingrediente stricăcioase sănătății, tot astfel de necesar e și răsboiul, pentru a purifica atmosfera vieții psihiice și a vieții sociale de ingrediente, care puteau infecta curățenia sufletelor.

Legea divină a învățat pe acest popor, ca în adunarea bunurilor pământeni să se ferească de patima lăcomiei, apoi să nu se lase a fi sedus de desmerdările unei vieți frivole și păcătoase. Să fie cu ascultare și supunere față de mai marii sei. Astfel a fost poporul nostru și, cât timp, prin o creștere nenaturală, nu va fi stricat acest popor, va fi întotdeauna un element de ordine valoros. In sufletul lui n'au pătruns și nu vor putea pătrunde nici când idei anarchiste, care au pus arma ucigătoare în mâna păcătosului Prinț și a consoților sei, din focul cărei arme s'au aprins flăcările nimicitoare ale răsboiului mondial de azi.

Poporul nostru e convins, că răsboiul de azi, probabil mai mult decât răsboiale din trecut, e un mijloc prin care se pedepsesc păcatele omenimei, că din fatalitatea evenimentelor acestui răsboiu omenimea se va trezi la o viață nouă, regeneratoare, care viață va premeni virtuile și va înălța caracterele popoarelor.

Poporul nostru credincios legei sfinte și dumnezești știe, că legea creștinească nu interzice răsboiul, deși răsboiul e un mare rău, dar un rău necesar.

Însuși Isus Cristos a aplicat acest rău necesar, când cu biciul în mână a trebuit să aducă la rezon pe Iudeii, cari profanaseră casa lui Dumnezeu.

Se putea oare tolera, ca statul vecin, Sârbia, care a desconsiderat principiile de drept ale omenimei, care prin nerespectarea statului nostru, prin intențiunile sale de cucerire, ni-a procurat atâtă neliniște, atâtă cheltuielii, să rămână nepedepsit?

Admitem, că dorința de expansiune a unei țări, spre hotarele naționale, strategice, eventual spre hotarele economice, poate fi și motivată. Motivarea aceasta poate fi îndreptățită însă numai atunci, dacă respectiva țară e capabilă să garanteze fericirea popoarelor sale, nu numai prin bunuri materiale, ci și prin bunuri morale.

Când însă o țară nu e capabilă să pună frâu patimilor cetățenilor sei; când respectiva țară nu numai tolerăză patimile păcătoase, ci prin instituții sprijinete și alimentate de ea desvoală acele patimi, desvoală, organizează și susține banditismul: atunci țara aceea nu numai că și perde dreptul moral de expansiune, ci merită să-și peardă și dreptul de existență, ca stat independent.

In acest mare păcat a căzut Sârbia, ceeace s'a dovedit în cursul per tractărilor dela Sarajevo, putându-se constata mai pe sus de orice îndoelă, că asasinul Prinț și consoții sei au fost elevii unei școale de bandiți, școală sau instituție patronată și sprijinită de statul sârbesc.

Cu toate acestea, statul nostru n'a voit nimicirea Sârbiei, ca stat independent. Statul nostru a pretins numai ceeace era în drept să pretindă: să i se dea satisfacție deplină. Si numai după această satisfacție i s'a denegat, s'a declarat din partea monarhiei noastre răsboiul în contra Sârbiei, fără gând de cucerire, numai cu gând de pedepsire.

Putem deci constata, că deși Sârbia n'a meritat din partea statului nostru atâtă considerație, statul nostru a împlinit față de statul sârb toate acele cerințe, ce sunt înscrise în dreptul internațional al popoarelor, și răsboiul nu l-a început fără cauza îndreptățită, fără cauza justă.

Astfel știe să judece poporul nostru începutul evenimentelor istorice de astăzi. Si ca dovedă, că judecata lui e obiectivă și dreaptă, și că această judecăță nu s'a format în sufletul lui prin prismă patimilor, fie-mi permis se citez opinionea eruditului profesor dela universitatea din Löwen, Carol Perin, care în studiul seu despre răsboi, susține următoarele:

«Răsboiul nu e lucru imoral. Răsboiul e apărarea dreptului și a dreptății prin puterea armelor. Cât timp omul, ca creațune a lui Dumnezeu, va exista pe pământ, el e supus adevărului și dreptății. Dacă patimile vor îndemna pe om să nesocotească legea adevărului și a dreptății, în scopul restabilirei ordinei de drept conturbate, — intrucât încercările pacinice pentru îndreptarea răului nu ar duce la rezultat, — e necesar să se apeleze din când în când la puterea armelor. Aceasta e răsboiul.

Adevărul e, că biserică creștină propoveaște pacea și buna înțelegere între indivizi și popoare, dar tot atât de adevărat e, că biserică n'a cercat nici când, să ia din mâna popoarelor acest biciu îngrozitor, care trebuie să fie remediu ultim pentru îndreptarea răului — intru apărarea dreptului și a dreptății.

Dacă statele din lume, în scopul aplanării tuturor divergențelor ce se pot naște, ar recunoaște un for suprem judecătoresc, chiar și în cazul acesta, tocmai pentru a putea executa decizionile înaltului for judecătoresc internațional, se cere ingerența armelor.

Deci ideia realizării unei păci vecinice, aici pe pământ, va rămânea pururea numai o idee nerealizabilă.

Nu vedem oare, că chiar și statele independente se năzuesc, ca prin legi potrivite să combată patimile indivizilor? Si oare le succede statelor în toate cazurile, ca numai prin mijloace blânde, prin sfaturi, prin mustări cu blândețe să combată păcatul, să combată vițul și patimile indivizilor? Ca numai prin mijloace într'a-devăr umane să îndrume pe cetățeni la respectarea legilor?

Nu vedem noi, că chiar și acele state, cari au cassat pedeapsa de moarte, în cazuri excepționale, tocmai pentru a purifica societatea de elementele turbulente, de moravurile perverse, sunt silite să aplique pedeapsă de moarte, sau alte represalii severe?

Prin urmare, până atunci, până când din state nu pot lipsi indivizii, cari desconsideră legile adevărului și ale dreptății, nici de pe pământ nu pot lipsi statele, cari sub diferite influențe culturale, sociale etc., sau prin deosebirea de temperament al cetățenilor, să nu dea ansă la nemulțamiri, la conflicte, — să nu dea ansă la răsboiu»....

Deci răzimați chiar și pe judecățile bărbăților de știință, cu inimă liniștită putem susținea, că atât din punct de vedere al legii adevărului divin, *dreptatea și moralul e pe partea statului nostru*, care are să pedepsească, nu numai omorul criminal dela Sarajevo, ci însăși fărădelegile și păcatul ce se încubase în lume, cu care de un timp oarecare se identificau unele popoare, pricinuind neliniște continuă și temeri în inimile tuturor popoarelor iubitoare de pace, de progres cultural și economic.

Chestiunea naționalităților. Intr'un articol de fond scrie *Frankfurter Zeitung*: Situația politică actuală a monarhiei se caracterizează prin declaratiile de loialitate făcute în mod spontan din partea românilor din Ungaria. Naționalitățile din Austro-Ungaria se luptă în deplină concordie pentru ajunerea scopului comun. In această mare concordie se cuprinde o funcție politică din cele mai importante: răsboiul a contribuit esențial, ca popoarele Austro-Ungariei să cunoască necesitatea realizării problemelor comune și să promoveze această realizare.

După un an de răsboi. Se comunică dela cartierul presei: Trupele noastre au serbat în 26 Iulie aniversarea unui an dela declararea răsboiului.

FOIȘOARĂ.

Dela Academia Română.

Concursuri pentru premii.

(Urmare)

IV. Premiile Secțiunii științifice.

9. Premiul Lazăr, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1916, pentru o scriere cu conținut științific, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în general), care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1914 până la 31 Decembrie 1916.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 Decembrie 1915.

10. Premiul Demostene Constantinide, de 4.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1916, pentru o scriere cu conținut științific, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1913 până la 31 Decembrie 1915.

Terminul depunerii la cancelaria Academiei, în 15 exemplare, a cărților propuse pentru concurs este până la 31 Decembrie 1915.

11. Premiul Adamachi, de 5.000 Lei (divizibil), se va da, în sesiunea generală

O ceată întreagă de inimici s'a ridicat de atunci împotriva puterilor centrale. Dar în vreme ce dușmanii ocupă abea o părticică din Galia orientală și din Alsacia o mică fășie de pământ, Germania ține Belgia aproape întreagă, împreună cu părțile din nordostul Franței; armatele noastre aliate au străbătut în Polonia rusească, până la fortăretele mari ale împărăției rusești. Cel mai nou inimic sacrifică mii de vieți omenești fără să poată sparge zidul armatei noastre de la sud-vest. Al treilea aliat se ține cu eroism la Dardanele. Armatele aliate, înfrântate în răsboi, vor să înainteze pe calea succeselor până în sfârșit.

Răsboiul.

Pe frontul dela apus Germanii au reocupat mai multe poziții, cari ajunseră în mâinile Francezilor. Au scos Germanii pe Francezi și din tranșeele, în cari aceștia au fost intrat Luni sara. Contraatacurile Francezilor au fost toate respinse.

In Galia și Polonia rusească situația e neschimbătă. Rușii au încercat să atace pe unele locuri, dar au fost respinși cu perderi mari. Câteva mii de Ruși au ajuns de nou în captivitate.

Dela frontul italian vin știri foarte îmbucurătoare. Trupele noastre fac aci minuni. Au adus pe Italieni în poziția de a perde o sută de mii de morți și răniți în atacurile date în curs de nouă zile asupra pozițiilor trupelor noastre, fără a putea înregistra vreun succes. Șapte corperi de armătă au băgat în foc Italienii, pe un front cam de treizeci de kilometri, cu gândul de a sparge cu orice preț frontul trupelor noastre, dar ai nostri nu au putut fi mișcați din loc. Se află și acum aco'o, unde se aflau înainte cu două luni. Italienii s'au ales numai cu perderile enorme. Si tot perderi vor secera ei și în viitor, nu succese. Flota austro-ungară a atacat Marji cu câteva încruzișătoare și torpiloare marul italian din marea adriatică cu bun succes. A făcut însemnate stricări, fără să aibă perderi.

Pace vouă.

Din englezete,

de Gh. Henția, preot.

Fericiti făcătorii de pace, că aceia fiți lui Dumnezeu se vor chema". (Mat. 5. 9.)

Ce înțeles sublim au cuvintele acestea ale lui Isus! Ce efect asupra vieții creștinor ar avea ele, dacă ar fi și ascultate și duse la înțelegere! — E însă oare posibil să trăi în tot timpul și cu fiecare om în pace?

din 1917, pentru serieri cu conținut științific, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicină, inginerie, industrie și științele aplicate în general), cari se vor judeca mai meritorii printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1914 până la 31 Decembrie 1916.

Art. 4. Opreile publicate vor fi prezentate la concurs de autorii lor în cîte 15 exemplare pe lărgă o cerere serisă, în care se va arăta totdeauna anume premiul la care concurează.

UA autor nu poate prezenta în acelaș an aceeași scriere la mai multe premii, nici mai multe scrieri la diferite premii.

O scriere prezentată la un premiu nu mai poate fi mutată la altul după trecerea terminului de prezentare (31 Decembrie), fixat în art. 3.

Art. 5. O scriere prezentată într'un an la un premiu și nepremiată poate fi prezentată în anii următori la concursul același sau al altui premiu, numai dacă este prefață în părțile esențiale în nouă ediție, publicată de autor în viață.

Art. 6. Opreile publicate de Academie, făcute din inițiativa sau cu ajutorul ei, nu pot fi admise la concursul premiilor. De-

Dacă e posibil, zice apostolul Pavel către Romani, atunci țineți intrucat depinde de voi, cu toții pace! Însă, dacă pelângă cea mai perfectă inclinare spre pace, ce zace în mine, altii nu doresc cu mine pace; dacă unul pășește cu avariție față de mine și prin îngelăciune sau volnicie încearcă a-mi impușca avereia în chipul cel mai nedrept: să las eu oare, ca de dragul lui să se întâpte aceasta?... Să-l onorez oare pentru aceasta și cu manifestații de iubire?... Dacă altul îmi aruncă cu malitia lucruri cele mai batjocoroare, dacă amestecă cu ea mai obscură nerușinare adevărul cu neadevărul, pentru a-mi ruina onoarea cetățenească: să-l onorez eu pentru această? Nu e oare numele meu cel bun un lucru sfânt, care nu îmi aparține numai mie, ci și familiei mele, și pe care trebuie să-l spăr contra atacurilor răutăcioase, atât pentru mine, cât și pentru ai mei?... Dacă unul al treilea încearcă prin insolvență și ură a-mi ignora și călca sub picioare dreptul meu incontestabil, făcându-mă și încovoiu sub măndria lui: să mă plec oare răbdător și cu supunere de sclav sub nedreptatea lui?... Pretinde-o aceasta Dumnezeu? O pretinde credința mea?... Pretinde Isus Cristos, ca fiecare om drept să devin jertfă nedreptății, fără nicio opunere, fără nici un folos?... Dacă e, ca în pace să stimez drepturile altora: nu sunt oare îndreptățit și nu am datorință pentru a-mi apăra dreptul meu?...

Cu adevărat, nu acesta a fost sensul lui Isus, când învăță: „Iubiți pe vrășmașii voștri; binecuvântați pe cei-ce vă băstemă; faceți bine acelora, cari vădă vă fac rău. Nu! El prin aceasta nu a interzis apărarea de sine, căci dacă aceasta ar fi interzisă, atunci lumea nu ar fi decât pradă a unor calumniatori obraznic, cari batjocoresc tot ce e dumnezeesc și omeneș, îndată ce ajung în poziția de a-și împlini poftele lor săbaticice și nedrepte.

Noi putem să și binecuvântăm pe cei-ze ne blasphemă, cu toate acestea însă trebuie să luerăm contra păcatelor și a calumnialor lor și să ne mantuim cinstea noastră. Noi putem iubi și trata prietenște persoana dușmanului nostru; însă pretențiile lui nebazează, dusmăniile lui întreprind contra noastră, trebuie să le înălțăm cu hotărare. Noi putem face și bine celorice ne-ofenzeră, însă cu o cale trebuie să ne asigurăm contra ofenzelor lor, ori apoi să-i simili, ca să inceteze să ne ofenza și să ne păgubi și pe mai departe.

Cat de departe însă putem noi merge întru apărarea persoanei și a dreptului nostru? Ceea-ce avem să facem în societatea civică, — ca membri ai aceliei, — săm. Nu ne lipsesc cunoștințele despre dreptul nostru și nici mijloacele noastre de apărare. Însă aceea-ce trebuie să stim, aceea-ce ne va fi mai greu de constată și observat e, că într-o zonă suntem îndreptățiti a uza, ca creștini, ca adevărați următori ai lui Isus, de aceste mijloace? Cat de ușor se poate întâmpla, ca să facem prea mult! Astă însă ar fi atât de dezastroz pentru sufletul nostru, cat de dezastroz ar fi pentru dreptul meu în cazul, când aș fi uzat prea puțin de acelea mijloace. Asupra acestui lucru trebuie să ne gândim cu seriozitate, căci se ivese în internalul nostru un fel de contracicere când asemănător datorințele impuse nouă de Isus Cristos față de dușmanii noștri cu drepturile noastre ce avem și a le-a-

asemenea nu pot fi admise la concurs opera postume.

Art. 7 La concursul premiilor poate fi admisă nu numai o operă întreagă, ci și parte dintr-o operă, cu condițione ca această parte să fie completă.

Art. 8 La premile Năsturel pot fi prezentate scrieri de ori-ce natură; la premiul Eliade-Rădulescu scrieri de literatură, de filologie, de istorie, scrieri economice, juridice, filozofice; la premiul Lazăr scrieri cu conținut științific, în înțelesul științelor exacte (matematică, fizică, chimie, istorie naturală, geografie, medicina, inginerie, industrie și științele aplicate în general); la premiul Adamachi scrieri cu cuprins moral de ori ce natură (în înțelesul că sunt excluse numai scrierile contrare moralei); la premiul H. Gi. Vasile scrieri privitoare la comerțul român în trecut și în prezent.

Art. 9. La premile Năsturel — conform testamentului — pot fi admise numai scrieri în limba română; la premiile Eliade Rădulescu, Lazăr, Adamachi sunt admise și opere scrise de autori români sau străini într-o din limbile latină, italiană, franceză, germană, sau engleză, dacă întreg cuprinsul operei va trata despre pământ sau neamul românesc, despre istoria, limba sau literatura românească.

Art. 10. Traducerile din limbi străine în limba română pot fi premiate, numai dacă sunt făcute de pe opere clasice și, prin dificultățile invins ale unei perfecte traduceri în versuri românești, vor constitui adevărate opere literare ale limbii române

păra. Cum vom deslega oare aceasta contrazicere? Cum ne vom putea păzi cu toată taria de ofensări? Cum vom putea oare împinge la marginile datorinței chiar cu forță pe cei-ce ne voesc răul, fără ca să ne ofență iubirea creștinească față de deaproapele nostru?

Isus a dat învățătorilor și pretilor săi un semn, care are să ne servească și nouă de directivă. El îi îndeamnă să iubitorii de pace, însă nu mai puțin îi îndeamnă să se pună în defensivă corăspunzătoare față de distrugătorii păcii. El îi îndeamnă să nu ură persoana nedreaptă, ci fapta nedreaptă a ei. El îi îndeamnă să încearcă la început totdeauna cu mijloacele cele mai ușoare, și numai dacă văd, că este cea nu folosesc, să încearcă cu altele mai severe, mai aspre. „Să se va păcătui contra ta — spune El — unul dintre frații tăi, mergi, muștră-l pe el între tine și el singur. De te va asculta, ai dobândit pe fratele tău. Iar de nu te va asculta, atunci mai cheamă pe unul sau doi, ca prin gura altor doi sau trei martori să se întârsească evantul; iară de nu va asculta de dansii, spune-l bisericii, și de nu va asculta nici de biserică, să-ți fie tie ca un păgân și valemes”. (Mat. 18: 15—17.)

Cristos deci nu recomandă învățătorilor săi, ca să-l lase dreptul lor neapărat, pentru a se supune capriilor acelora, cari au placerea de a-i ofenza. Însă el ne recomandă, ca să alegem la început mijloacele cele mai crutătoare, pentru a restabili pacea distrusă. El vrea, ca creștinii să se privească totodată ca o familie a lui Dumnezeu. Si numai când mijloacele acestea s'ar dovedi de neroditoare, atunci să primim pe ofenzătorii noștri ca pe niște păgâni și vameși, adeca să-i tragem înaintea forților judecătoreschi, pentru a opune răutății lor o forță superioară. Vameșii pe timpul lui Isus erau în țara Iudeilor toti păgâni, anume, Romani și oficianți romani, cari incassau vama din terile subjugate și supuse împăratului roman. Iudeii priveau pe acești oficianți totdeauna ca pe niște apăsaștori și siluitori ai poporului. O comunicație confidențială cu acești oficianți era, conform legii jidovești, un lucru degradator, pentru aceea ceartă cu păgân era imediat promovată scaunului judecătoresc.

Primul pas ce am deci a-l face față de cel ce mă ofențăză, față de cel-ce calcă sub picioare dreptul meu, e ca să mă înțeleag cu el asupra cauzelor acțiunilor sale dușmanoase, și anume, într'un mod, care să nu fie nici să cum supărăcos și umilitor pentru el. „Dacă fratele tău îți greșește, mergi și-l pedepsește”, adeca arată-i nedreptatea, între patru ochi!

Pentru a proceda aici cu efect și pentru a putea face, ca ofenzătorii noștri să simțească mărimea nedreptății lor, trebuie să fim înșine lipsiți de vehemență, să fim că se poate de calmă. Numai cu un simț treaz vor putea discuta obiectiv, ne vom putea dăvădi demnitatea noastră și vom putea apreția după merit săbaciunea contrarului nostru.

Pentru aceea, nici când să facem o acțiune în primele faze ale maniei. Sa nu luăm nici când o hotărare în prima fierbință, pentru că ceea ce facem în manie (care nu e altceva, decat o betie acută), va avea ca urmare cîință. În manie noi vom privi lucru cu ochi falși și vom înțelege fa's. Să ne amintim numai, că de către

ori — prin anexarea de explicări și note științifice cu totul proprii traducătorului — își vor fi insușit meritele unei lucrări originale în limba română.

Art. 11. Toate lucrările, fie tipărite, fie manuscrise, prezentate la vre-unul din premile Academiei, trebuie să fie scrise cu ortografia Academiei.

Art. 12. Opreile publicate anonime sau pseudonime vor putea fi admise la concurs, iar autori, spre a primi premile acordate vor trebui să probeze proprietatea lor.

B. Premii pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date.

I. Premiile Secțiunii literare.

1. Premiul Adamachi, de 5.000 Lei (divizibil), se va da, în sesiunea generală din 1916, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Studiu asupra formării numelor de familie la Români. — (Deciz. 13 Maiu 1911).

Terminul prezentării manuscriselor este până la 31 Decembrie 1915.

2. Premiul Eliade-Rădulescu, de 5.000 Lei, se va da, în sesiunea generală din 1918, celei mai bune lucrări scrise în limba română despre:

Frumosul în poezia populară românească. — (Deciz. 21 Maiu 1913).

Terminul prezentării manuscriselor este până la 31

Nr. 399/1915.

(107) 1-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan parohial, cu drept de succesiune, ca să se sistemeze pe lângă veteranul paroh Vasile Orăsan din Murăș-Sâniacob, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele sunt:

a) Jumătate din venitele porțiunii canonice făsonate în coala B.

b) Toate venitele stolare, din bir și zile de lucru.

c) Cuartir în natură și ajutorul de capelan dela stat.

Reflectanții care vor avea să îndeplinească toate afacerile parohiale își vor asternete petițiile concursuale instruite în ordine în termen deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral și se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Turda, la 25 iunie 1915.

Oficiul protopresbiteral în conțelegeră cu comitetul parohial.

Iovian Murășan
protopresb.

Anunț.

La librăria arhidiecezană de aici din Sibiu se primește

un învățăcel.

Reflectanții să-și înainteze cererea în scris, Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, la care cerere să se accludă documentele: a) Estras din matricula botezaților; b) Estras din matricula de nașteri dela oficiul civil; c) Testimoniu din clasa ultimă terminată, dela școală unde a studiat, și d) Atestat dela antistia comună despre starea socială și materială a părintilor. În cerere totodată să se indice și condițiile, pe lângă care reflectăză la această aplicare.

Petienii cu pregătire mai bună din școalele secundare vor fi preferați.

Atențione!

Dacă suferi de rinichi, ficat, stomac, gălbina, reumatism, hămoide, boale fețești, nervositate, dureri de cap, și de ori care alt morb care derivă din sânge, comandați

Nalther Tablette

acesta este medicamentul cel mai bun din lume. Aceluia care nu vor folosi sau vindeca, reîna poiem prețul lor.

Comandele din afară se efectuează prompt prin rambursă.

Prețul pentru una cură 6 coroane.

Agentura generală:

Aurel Popescu
Sibiu, Piața mică Nr. 25.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Frumoasa din Nor

⇒ și alte povești ⇒

de

E. Hodoș.

Prețul 2·50 cor. + porto 20 bani.

La Librăria arhidiecezană, Sibiu, se află de vânzare editura proprie:

EVANGELIA

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copei, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignires, foile aurite, cu copei, cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copei **27 cor.**

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluște-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în cojoră roșie și vânătă cu **20 fileri**.

Format placat, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preoților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele suferite ale ori căruia creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din resboi, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

La Librăria arhidiecezană în **Sibiu** se află următoarele**Icoane sfinte**

tipărite în tipografia cărților bisericești din București și aprobată de sfântul Sinod din România.

Icoane mărimă 20×25 cm.

	K f
Năsterea Domnului nostru Iisus Cristos	—20
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos	—20
Învierea Domnului nostru Iisus Cristos	—20
Sfântul Modest	—20
Sfântul Ilie Prorocul	—20
Sfântul Ioan Botezătorul	—20
Domnul nostru Iisus Cristos în vesminte de Arhiepiscop	—20
Incoronarea Maicii Domnului	—20
Sfintii Apostoli Petru și Pavel	—20

Icoane mărimă 40×50 cm.

	K f
Judecata Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Sfântul Ilie Prorocul	—15
Învierea Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Năsterea Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Sfântul Ioan Botezătorul	—45
Sfintii Apostoli Petru și Pavel	—45

Icoane mărimă 15×23 cm.

	K f
Maica Domnului nostru Iisus Cristos	—30
Sfântul Gheorghe	—30
Sfântul Nicolae	—30
Sfântii Împărați Constantin și Elena	—30
Sfântii Arhangheli Mihail și Gavril	—30
Sfânta Paraschiva	—30
Sfântul Dumitru	—30

Icoane mărimă 22×34 cm.

	K f
Maica Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Sfânta Treime	—45
Sfântul Gheorghe	—45
Sfântul Dumitru	—45
Sfântul Nicolae	—45
Sfântii Împărați Constantin și Elena	—45
Sfântii Arhangheli Mihail și Gavril	—45
Sfântii Trei Erarhi, Vasile, Grigore și Ioan	—45

Tablouri (Portrete).

	K f
Icoana înmormântării pe hârtie (aer)	—1
Icoana înmormântării pe pânză (aer)	—5
Proscómida tipărită cu litere latine	—50
Sfânta și Marei Vineri a Patimilor, adeacă ocările bisericiei în seara acelei zile mari, formatul 50×65 cm. reproducă în culori	—2
Pentru pach. și porto să se adaugă 30-40 fil.	
Mitropolitul Ioan Metianu, format mare	—2
Mitropolitul Șaguna, format mare 2 cor., mic 50 fil., tipărit pe carton cromoheligrafie	—5
Mitropolitul Miron Romanul	—2
Gozdu	—2

Legături (Portrete).

	K f
Icoana înmormântării pe hârtie (aer)	—1
Icoana înmormântării pe pânză (aer)	—5
Proscómida tipărită cu litere latine	—50
Sfânta și Marei Vineri a Patimilor, adeacă ocările bisericiei în seara acelei zile mari, formatul 50×65 cm. reproducă în culori	—2
Pentru pach. și porto să se adaugă 30-40 fil.	
Mitropolitul Ioan Metianu, format mare	—2
Mitropolitul Șaguna, format mare 2 cor., mic 50 fil., tipărit pe carton cromoheligrafie	—5
Mitropolitul Miron Romanul	—2
Gozdu	—2

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplații asupra Dumnezei și asupra adevărului divin.

Traducere

de

Teodor V. Păcăian.

Ediția II.

Prețul 1 cor. + porto 5 fil.

Cărți nouă apărute

se află de vânzare la

Librăria arhidiecezană, Sibiu.

Archibald, <i>Impresii de Călătorie</i> , note de om năcăjit. Prețul cor. 2·50. + 20 fil. porto.	Boldor A, <i>Dare de sămăd asupra mișcării literare pedagogice</i> din anul școlar 1912/13. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto.	Lecca Haralamb G., <i>Din Dunăre în Balcani</i> . Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.
Bunea Dr. A, <i>Incercare de Istoria Romanilor</i> până la anul 1882. Scriere postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto.	Locusteanu P., <i>Suntene Nebuni</i> , schițe umoristice. Prețul cor. 1·50. + 10 fil. porto.	Lovinescu E., <i>Aripa morței</i> , roman. Prețul cor. 1·80 + 10 fil. porto.
Caragiale I. L., <i>Teatru</i> , opere complete. Prețul 2 cor.		